

Voor ieder kind een thuis

Vandaag loopt er een gultige peuter van twee jaar rond, maar niet zo lang geleden zat hier al een tiener. Jo en Natasha zijn nog jonge ouders, maar stelden zich jaren terug al kandidaat als pleeggezin. Wij gingen langs voor een warme babbel over pleegzorg.

Jo en Natasha, bedankt om ons hier bij jullie thuis te ontvangen. We gaan even terug in de tijd, hoe hebben jullie elkaar leren kennen?

Jo: "We zijn beiden opgegroeid in Ninove en waren ook alle twee actief in het verenigingsleven. Zo heb ik jarenlang bij de scouts van Ninove gezeten, terwijl Natasha bij de VKSJ (nu KSA Sint-Goedele, red.) actief was. Ik denk dat we elkaar voor het eerst hebben leren kennen tijdens een activiteit van de jeugdraad, Ninove Speelstad, waar we allebei met onze jeugdbeweging aanwezig waren. Daarna zijn we elkaar nog eens tegengekomen op café en ja, de vonk is overgeslagen, zeker (lacht)? Dat zal nu al zo'n 17 jaar geleden zijn."

Natasha: "Dat was in 2007, inderdaad! Het verenigingsleven hebben we nadien zeker niet losgelaten. Zo stapten we samen in de jeugdraad en ook in de vzw van de toenmalige VKSJ, vzw Huys Ter Duyst, hebben we een handje toegestoken. Intussen leven we ons allebei nog uit in onze carnavalsgroep N.K.V. Toeters mé pretensje en in het BBQ-team Wettels on Fire."

Naast jullie actieve deelname aan het verenigingsleven, zijn jullie ook pleegouders. Hoe zijn jullie daar in gerold?

Natasha: “Goh (lacht). We hebben eigenlijk het hele traject doorlopen dat mogelijk is, denk ik. Initieel zijn we gestart met crisispleegzorg. Dit omdat er een kindje uit mijn familie destijds werd opgevangen in het begeleidingshuis Ter Muren (nu Ruyskensveld, red.). We zagen van dichtbij welke emotionele tol die situatie op zo’n kind had en we wilden daar iets aan doen. Toen hebben we ons voorgenomen dat we ons kandidaat zouden stellen als pleeggezin, mocht hij ooit nog opgevangen worden in een voorziening. Toen dat gebeurde, heeft jeugdzorg voor ons Pleegzorg Vlaanderen gecontacteerd en zijn we in dat traject gestapt. Ons pleegkindje was nog maar 4 jaar oud toen hij bij ons introk. Dat is nu zo’n 10 jaar geleden.”

Een heel traject zeg je?

Jo: “Er zijn natuurlijk verschillende vormen van pleegzorg, maar wij hebben er inderdaad toch een aantal meegemaakt. Helemaal in het begin verbleef ons pleegkindje hier 1 op de 2 weekends. Toen kort daarop de zomervakantie aanbrak, werd ons gevraagd om als crisisopvang op te treden. Die zomer verbleef hij dus grotendeels bij ons.”

Natasha: “Richting het einde van die zomer, in augustus, kwam de vraag om hem verder op te vangen. Zo is de langdurige pleegzorg gestart en die hebben we uiteindelijk gedaan tot zo’n vier jaar geleden. Hij ging net naar het 5de leerjaar toen hij terug op wekelijkse basis bij zijn mama langsging. Vanaf dat moment bouwden we steeds verder af en nu volgen we eigenlijk dezelfde regeling als bij de start. Hij komt dus om het weekend nog naar hier.”

Jo: “Ook tijdens die langdurige opvang is hij trouwens altijd zijn mama blijven zien. Dat begon met een zaterdag in de week en werd steeds voorzichtig opgebouwd.”

Starten met pleegzorg is voor vele gezinnen vaak een grote of zware beslissing. Hoe hebben jullie dat ervaren?

Natasha: “Voor ons was het vrij snel duidelijk dat we in zo’n traject wilden stappen. Niet elk pleeggezin kent het kind dat ze al gaan opvangen, maar bij ons was dat wel het geval. Dan spreken ze van netwerkpleegzorg. Toch maakte dat het hele proces niet minder spannend voor ons. Soms vroegen we ons af waarom al die gesprekken en procedures nodig waren. ‘We kennen dat kind toch en weten wat hij nodig heeft’, dacht ik dan. Natuurlijk duurt het ook een tijdje tot je verneemt of je traject wordt goedgekeurd. Dat afwachten maakt het geheel allemaal nog spannender.”

Jo: “Spannend was het zeker, op sommige momenten misschien zelfs wat confronterend. Maar je krijgt als pleeggezin ook enorm veel ondersteuning van Pleegzorg Vlaanderen. Je kan hen steeds bereiken als dat nodig is. Ze waren er om ons op alle vlakken te steunen, zowel emotioneel als administratief.”

Ook nadien kon je nog op die ondersteuning terugvallen?

Natasha: “Dat zeker, doorheen het volledige traject blijven ze je ondersteunen. Er wordt niet enkel naar de jongere gekeken, maar ook hoe jij je voelt als pleegouder en of je het nog kan dragen. Een pleegkind komt namelijk bij jou toe met zijn eigen ‘rugzakje’. In het begin was zijn emotionele toestand er erg aan toe. Het heeft ons veel slapeloze nachten bezorgd, maar ook hierbij kregen we veel advies van Pleegzorg Vlaanderen.”

Jo: “Moeilijke momenten zijn er zeker, daar kan niemand over liegen. Maar anderzijds maak je ook alle mijlpalen van zo’n kind mee. Op die momenten, zoals bijvoorbeeld zijn eerste en plechtige communie, kijk je elkaar toch wel even aan met een blik van, ‘We hebben het toch maar voor elkaar gekregen’. Dan ben je heel blij dat hij die momenten mag meemaken op zo een normaal mogelijke manier. Je geeft zo’n kind eigenlijk de kans om naar school te kunnen gaan als elk ander kind en op te groeien net zoals zijn klasgenootjes.”

Kregen jullie veel reacties van familie of vrienden toen jullie hen het nieuws vertelden?

Natasha: “We kregen heel wat positieve reacties, natuurlijk. Maar ook heel vaak de reactie: ‘Oei, ik weet niet of ik dat zou kunnen’. Tegen die mensen zeg ik altijd dat ze het zeker moeten proberen als ze ervoor openstaan. Je wordt echt enorm goed opgevangen en ondersteund door Pleegzorg Vlaanderen, door de jeugdzorg ... Hoe jij je voelt als pleegouder, doet er ook zeker toe, het is iets dat natuurlijk een impact heeft op beide levens.”

Jo: “Je kan inderdaad perfect aangeven wat kan voor jou en wat niet. Dat maakt het voor vele potentiële pleegouders al een stuk makkelijker. Zie je het bijvoorbeeld zitten om enkel crisisopvang aan te bieden op korte termijn? Dan is dat zeker een optie. Ik zou het iedereen met de lichtste twijfel ook alleen maar aanraden. Een warm gezin is altijd beter dan een jeugdinstelling.”

Zit je met vragen of twijfels over pleegzorg? Tijdens de Week van de Pleegzorg van 8 tot 17 november organiseert Pleegzorg

